

200704535/1.

Datum uitspraak: 2 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/42041 van de rechtbank
's-Gravenhage van 4 juni 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juni 2007, verzonden op 7 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

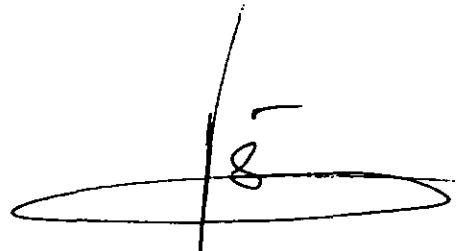
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

418.

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSpraak
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/42041 ONBTDN

Inzake : eiser, V-nummer , woonplaats kiezende
ten kantore van zijn gemachtigde, mr. drs. E.W.B. van Twist,
advocaat te Dordrecht,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. A.H. Kras, ambtenaar ten departemente.

1. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Sierraalcoonse nationaliteit te bezitten. Hij verblijft sedert 19 juni 2001 als vreemdeling in Nederland. Op 5 juli 2001 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000. Verweerder heeft bij besluit van 13 december 2001 eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000, met ingang van 5 juli 2001, geldig tot 5 juli 2004.

2. Bij schrijven van 1 april 2004 heeft eiser verzocht om een verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000. Verweerder heeft op 25 april 2006 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Eiser is gehoord op 4 juli 2006, waarvan een verslag is opgemaakt.

3. Bij schrijven van 3 juli 2006 heeft eiser tegen het uitblijven van een besluit beroep ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Den Bosch, nummer AWB 06/32306, van 21 augustus 2006 is het beroep niet-ontvankelijk verklaard.

4. Bij besluit van 24 augustus 2006 is de aanvraag van eiser afgewezen. Bij schrijven van 29 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

6. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 24 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Reg. Nr. AWB 06/42041 ONBDN

2

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag - samengevat - het volgende aangevoerd. In december 1998 kwamen de rebellen in Masingbi gegaan. Hij is naar Masingbi gegaan. Omdat een soort bewakingsdienst, genaamd , hem heeft gevraagd mee te doen is eiser naar de bush gegaan, waar hij tot januari 2000 heeft verbleven. Eiser is naar zijn oude adres in teruggekeerd, omdat de Verenigde Naties (VN) daar waren en het er veilig was. In mei kwamen de rebellen echter terug en werd de VN aangevallen. De rebellen hebben eiser opgepakt omdat hij les gaf. Hij is overgebracht naar het administratiecentrum. De rebellen zeiden dat hij hen saboteerde en wilden hem doodschietsen. Eiser is gemarteld. Tijdens een bombardement wist hij weg te komen, doch is in een hinderlaag van de Kamajors gelopen. Hij moest de hele dag zonder kleding in de zon liggen en hij is gemarteld. In juni 2000 kwam eiser in een hinderlaag van de West Side Boys terecht. Hij moest voor de vrouw van de commandant werken. Soms moest eiser dansen met een groot vat op zijn hoofd. Toen er vanwege bombardementen brand ontstond is eiser in oktober 2000 naar een dorp, genaamd gegaan waar alleen een oude man en een jongen was. Met de hulp van deze oude man is eiser eind april 2001 met een kano naar de zee gegaan. Hij heeft met een boot het land van herkomst verlaten en is naar Nederland gereisd.

3. Verweerder heeft met verwijzing naar het bepaalde in het eerste lid van artikel 34 Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 afgewezen.

4. In beroep heeft eiser het volgende aangevoerd.

Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder hem ten onrechte artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw 2000 tegenwerpt, omdat ten tijde van eisers inreis in Nederland dat beleid niet gold. Volgens vaste jurisprudentie wordt immers aangenomen dat in een oorlogssituatie in redelijkheid van een asielzoeker niet verlans kan worden dat hij documenten overlegt die zijn identiteit en nationaliteit en/of reisroute kunnen onderbouwen. Voorts stelt eiser dat van zijn asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat en dat er geen vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden worden onderkend. Hij meent dat de gestelde problemen voldoende zwaarwegend zijn om tot het vluchtelingenschap te concluderen. Dat hij zich in Sierra Leone nog kon ophouden van oktober 2000 tot april 2001 maakt dat niet anders. Sierra Leone was in die periode opgedeeld in gebieden die door verschillende machthebbers werden gecontroleerd. Werd een persoon gezocht door de ene groepering dan kon men zich aan die dreiging onttrekken door in een ander gebied te verblijven. Tenslotte voert eiser aan dat hij een partner heeft en dat niet verlening van het verblijfsrecht in strijd is met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

Reg. Nr. AWB 06/42041 ONBDTN

3

- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

In artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen

Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, Vw 2000 slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

Ingevolge artikel 41 Vw 2000 zijn, indien Onze Minister voornemens is om de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, dan wel de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, bedoeld in artikel 33, in te trekken, de artikelen 38 en 39 van overeenkomstige toepassing, en indien na de ontvangst van de zienswijze van betrokkene het voornemen blijft bestaan om de verblijfsvergunning in te trekken, dan wordt de vreemdeling in de gelegenheid gesteld zich te doen horen.

6. De rechtbank overweegt het volgende.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de aanvraag van eiser om vergunning voor onbepaalde tijd in redelijkheid kunnen afwijzen, omdat de grond voor verlening daaraan was komen te vervallen. Het categoriale beschermingsbeleid ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone is per 12 november 2002 beëindigd, omdat de situatie aldaar is verbeterd. De beëindiging

Reg. Nr. AWB 06/42041 ONBTDN

4

van het categoriale beschermingsbeleid is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) bij uitspraak van 26 februari 2003 (nr. 200206678/1) geaccordeerd.

7. Verweerder heeft in het bestreden besluit vervolgens beoordeeld of eiser op andere gronden genoemd in artikel 29 Vw 2000 in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel. Verweerder heeft daarbij geconcludeerd dat het asielrelaas onvoldoende zwaarwegend is voor vluchtelingschap.

8. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.

Blijkens het gestelde in de Vreemdelingen-circulaire 2000 (C1/3.2.1, C1/3.2.2 en C1/3.3.4) pleegt verweerder het asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk beantwoordt en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met hetgeen over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan dan mogen, blijkens voornoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Verweerder heeft het niet overleggen van identiteits- of reisdocumenten aan eiser kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser. De verklaringen van eiser dat hij nimmer in het bezit is geweest van een reisdocument, dat zijn schoolidentiteitskaart verloren is gegaan en dat deze schoolidentiteitskaart destijds voldoende was om zich in Sierra Leone te identificeren en dat het systeem geldt van augustus 2000 heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat blijkens het Algemeen ambtsbericht betreffende Sierra Leone van het Ministerie van Buitenlandse zaken van 25 april 2005 elke burger vanaf 16 jaar en ouder vanaf augustus 2000 verplicht een identiteitskaart dient aan te vragen. Nu eiser pas in april 2001 zijn land heeft verlaten en op dat moment de leeftijd van 16 jaar reeds ruim was gepasseerd, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet valt in te zien dat eiser nimmer in de gelegenheid is geweest zich in het bezit te stellen van documenten.

Met betrekking tot eisers stelling dat verweerder hem ten onrechte artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw 2000 tegenwerpt, omdat ten tijde van eisers inreis in Nederland dat beleid niet gold, overweegt de rechtbank dat eiser het ontbreken van documenten, ondanks het tijdsverloop, terecht kon worden tegengeworpen. Zoals in het bestreden besluit is overwogen, is blijkens TBV 1993/3 van 22 januari 1999 de Vreemdelingenwet met ingang van 1 februari 1999 gewijzigd. Vanaf dat moment kan het ontbreken van documenten expliciet een grond vormen voor de niet-inwilliging van een asielaanvraag wegens kennelijk ongegrond. Verweerder merkt op dat nu de aanvraag van eiser dateert van 5 juli 2001 het ontbreken van documenten hem terecht is tegengeworpen. Immers, onderhavige aanvraag dateert van een datum na de invoering van de Vw 2000 zodat terecht artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f kan worden tegengeworpen.

Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder het asielrelaas (overigens) op goede gronden onvoldoende zwaarwegend geacht.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat niet aannemelijk is dat eiser in de negatieve belangstelling

Reg. Nr. AWB 06/42041 ONBDN

5

van de Sierraleoonse autoriteiten staat. Daartoe wordt overwogen dat de algehele situatie Sierra Leone niet zodanig is dat vreemdelingen uit dat land in het algemeen zonder meer als vluchtelingen kunnen worden aangemerkt. Verweerder heeft terecht overwogen dat eiser het slachtoffer is geworden van de algemene onveilige situatie in Sierra Leone destijds, zonder dat daarbij sprake is geweest van enige structurele negatieve aandacht van de diverse groeperingen voor eiser. Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

9. Gelet op de vorige rechtsoverweging heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat evenmin aannemelijk is gemaakt dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt dan ook geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

10. Met betrekking tot het beroep van eiser op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank dat dit beroep niet slaagt. Immers, gesteld noch gebleken is dat eiser hier te lande een familie- of gezinsleven als bedoeld in voormeld artikel heeft opgebouwd. Verweerder heeft derhalve niet aan dit artikel hoeven toetsen.

11. Ten aanzien van het ter zitting door de gemachtigde van eiser gedane beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/38 EG, overweegt de rechtbank dat dit beroep eveneens niet slaagt. Zij overweegt hiertoe als volgt.

Ingevolge artikel 15 bestaat ernstige schade uit:

.....

- c. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Blijkens paragraaf 2.3 van het Algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 28 juni 2006 (kenmerk DPV/AM-906656) betreffende Sierra Leone, bestaan er weliswaar risico's voor de stabiliteit en veiligheid van het land, maar bleef de algemene veiligheidssituatie in Sierra Leone in de hele verslagperiode rustig. Het vertrek van UNAMSIL eind december 2005 heeft niet geleid tot veiligheidsproblemen en er hebben zich in de verslagperiode geen schermutselingen voorgedaan tussen de voormalige strijdende partijen in Sierra Leone. De politie was gedurende de verslagperiode in staat de interne vrede en veiligheid te waarborgen zonder hulp van UNAMSIL. Er zijn evenmin externe bedreigingen geweest voor de veiligheid in Sierra Leone.

Gelet op vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat voormeld artikel niet ziet op de huidige situatie in Sierra Leone, nu er immers geen sprake is van een gewapend conflict, waarbij ernstige bedreiging bestaat als gevolg van willekeurig geweld.

12. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

13. Het beroep is derhalve ongegrond.

Reg. Nr. AWB 06/42041 ONBTDN

6

14. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

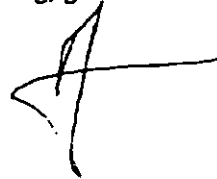
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T. Sleeswijk Visser - de Boer en uitgesproken in het openbaar op 4 juni 2007, in tegenwoordigheid van P.J.C. de Jong, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

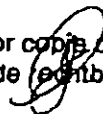
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op:

- 7 JUN 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3982	B - 2 JUL 2007
ZAAKNR.	200704535
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
 Mr drs J.M. Walls
 Mw mr H.K. Westerhof
 Mw mr C.E. Koopmans
 Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Aan de Raad van State
 De Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Telefoon 078 - 648 91 29
 Telefax 078 - 648 93 69

== 070 - 3651380 ==

Stichting Beheer Derdengelden
 ABN AMRO 48.61.47.258

Dordrecht, 2 juli 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz.: / Staat
 Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
 Reg.nr.Rb.: Awb 06 / 42041 ONBDN VI13 3C G126
 IND: 0107..04.2061
 Appellant: .
 Geboren:
 Nationaliteit: Sierra Leone

Uitspraak rechtbank: 7 juni 2007

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Sierra Leone nationaliteit, hierna aan te
 duiden als appellant, verblijvende te
 te dezer zake domicilie kiezende te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten
 kantore van de advocaat en procureur mr C.E. Koopmans, die ten deze als gemachtigde wordt
 gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft
 gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 7 juni 2007 heeft de rechtbank te Den Haag het beroep van appellant in de
 asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud
 daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat appellant artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw mocht worden tegengeworpen

Blijkens hetgeen de rechtbank onder 8 in de uitspraak heeft opgenomen meent hij dat verweerder het gebrek aan documenten aan appellant mocht tegenwerpen en dat zulks de oprechtheid van appellant heeft aangetast. Appellant acht dat onterecht. Anders dan de rechtbank kennelijk heeft gehoord, heeft hij in dat verband niet betoogd dat er geen wettelijk voorschrift bestond op grond waarvan hem zulks tegengeworpen kon en mocht worden, maar dat zulks onmogelijk is nu een oordeel daaromtrent reeds in kracht van gewijsde was gegaan zonder dat er voldoende nieuwe feiten en omstandigheden waren gesteld danwel een voortschrijdend inzicht is gesteld op grond waarvan nu wel met recht de bedoelde tegenwerping kon worden gemaakt. Immers, ten tijde van het slaan van de (inwilligende) beschikking op 13 december 2001 is reeds geoordeeld dat het asielrelaas geloofwaardig was, althans voldoende geloofwaardig ter zake de identiteit, leeftijd, nationaliteit en/of reisroute. Blijkens de beschikking is geen voorbehoud gemaakt bezijden verweerder in de bedoelde beschikking en is nergens aantekening gemaakt van een tegenwerping ter zake de wet ongedocumenteerden.

Daarbij is nog van belang dat een dergelijke tegenwerping ook niet redelijk zou zijn. Immers, reeds ten tijde van het gevoerde beschermingsbeleid was duidelijk dat de enkele nationaliteit voldoende was om een verblijfsrecht te gunnen. In het kader van het toentertijd geldende recht werd aangenomen dat:

"Asielzoekers uit Sierra Leone komen vanaf 1 juni 2001 in aanmerking voor categoriale bescherming. Zij komen derhalve – behoudens contra-indicaties – in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vreemdelingenwet (zie C1/4.5)."

Ingevolge vaste jurisprudentie van Uw Raad van State moet er van worden uitgegaan dat de d-grondverlening niet in recht onaantastbaar wordt voor zover daarin besloten ligt dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 Vw-2000, met de beëindiging van het d-grondenbeleid herleefde de aanspraken. De toets die dan plaatsvindt borduurt voort op de eerdere beoordeling. Eerder ingenomen standpunten ten aanzien van onder meer de geloofwaardigheid mogen niet worden aangetast (vgl. Awb 06/38504, pagina 3-5, aangehecht). Alhoewel in die zaak de toetsing uiteindelijk niet juist geacht wordt omdat er onvoldoende rekening is gehouden met de jeugdige leeftijd en aanwezige trauma's is van belang dat ook in die uitspraak de rechtbank verweerder voor houdt dat niet "opeens" een ander, zwaarder toetsingskader mag worden gehanteerd, waar eerder een lichter kader aan de orde was.

Nu zijn er geen contra-indicaties in de zin van het toentertijd vigerend beleid, daar artikel 32 lid 2 aanhef en onder f Vw-2000 in zaken van mensen met de Sierraleonse nationaliteit niet werd tegengeworpen. Door een ander toetsingskader aan te nemen heeft verweerder een algemene contra-indicatie gecreëerd die met terugwerkende kracht alsnog toegepast is op een "oude aanvraag". Naar de mening van appellant kan dat niet.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-3-

Grief 2:*Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep op artikel 8 EVRM ter zijde geschoven*

Blijkens rechtsoverweging 10 heeft de rechtbank gemeend dat een beroep op artikel 8 EVRM niet kan slagen nu het eerste toelating betreft en voor dergelijke reguliere doeleinden de aanvraag om toelating als vluchteling geen ruimte bestaat.

Appellant meent dat een dergelijke mening blijkt geeft van een onjuiste rechtsopvatting. Hij verwijst daarbij naar de (vaste) overtuiging van de rechtbank te Middelburg zoals deze onder meer wordt weergegeven in de bijgevoegde brief inzake Awb 06 / 34431. In deze brief wordt verwezen naar de uitspraak inzake Awb 06/4365.

Zoals uit de uitspraak kan blijken, is de rechtbank – terecht – van mening dat bij een aanvraag vota het volgens de wet weliswaar gaat om eerste toelating, doch een ieder redelijk denkend mens kan vaststellen dat er sprake is van een fors tijdsverloop. Vaak gaat het om jaren – jaren waarin de vreemdeling in het bezit is (was) van een verblijfsrecht. Vanuit dat verblijfsrecht komt de rechtbank (en appellant) tot de vaststelling dat het niet gaat om eerste toelating, maar om omzetting/intrekking van verleend verblijfsrecht. Alsdan geldt artikel 8 EVRM onverkort en wel in de vorm van een negatieve toelatingsverplichting (verbod om in te grijpen).

De rechtbank heeft dat niet herkend en daarmee het Verdrag geweld aangedaan. Dat is onjuist.

Grief 3*Ten onrechte heeft de rechtbank gemeen dat het hem vrij staat zelf kunnen beslissen ter zake het beroep op de Definitierichtlijn terwijl zulks verweerder is voorgehouden. De rechtbank treedt daarbij buiten de omvang van het geding.*

Blijkens rechtsoverweging 11 van de uitspraak heeft de rechtbank het gebrek aan motivering door of vanwege verweerder gecorrigeerd door het beroep op artikel 15c DR zelf te beoordelen en af te doen. Dat is onjuist. Zulks geeft blijk van een onjuiste werkverdeling – het is het primaat van verweerder de toets uit te voeren.

In de uitspraak vast stelt de rechtbank dat zij verweerder niet kan volgen in de mening dat de subsidiaire bescherming reeds in de wet is neergelegd in de toelatingsgronden zoals bedoeld in artikel 29 lid 1 aanhef en b of d Vw staat vast dat (nog) niet op behoorlijke wijze is getoetst aan het Verdrag.

De rechtbank gaat vervolgens zelf toetsen. Appellante noch verweerder heeft daarop gevraagd. Naar de mening van appellante treedt de rechtbank hiermee buiten de omvang van het geding.

Appellante meent dat om die reden het appel gegrond moet worden verklaard.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-4-

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank zelf een motivering verzonnen omwelke verweerder geen toets heeft uitgevoerd ter zake artikel 15c DR. Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat verweerder niet behoeft te toetsen aan de Definitierichtlijn

Appellant is van mening dat er een toets had moeten plaatsvinden ter zake zijn claim dat hij toelating zou moeten genieten op grond van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 15 aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeven.

Appellante meent dat het verweerder is die dient te toetsen aan de toelatingsgronden, ook indien dat nieuwe toelatingsgronden zijn die door of vanwege verweerder niet (tijdig) als zodanig onderkent waren. Wanneer een beroep wordt gedaan op een toelatingsgrond, dan is het verweerder die behoort te toetsen of dat beroep al dan niet terecht is gedaan. Indien de toelatingsgrond kennelijk verkeerd is geïnterpreteerd – en zoveel is ter zitting door de gemachtigde van verweerder gesteld – dan kan niet op een juiste wijze zijn getoetst.

Naar de mening van appellante had de rechtbank niet over deze vaststelling heen mogen stappen. Immers, er is in het geheel niet getoetst aan artikel 15c DR. Niet vermog worden ingezien hoe kan worden vastgesteld dat zulks zorgvuldig was, ook niet als achteraf door een rechtbank wordt vastgesteld dat het relaas onvoldoende zwaarwegend was en een toets zou hebben geleid tot afwijzing. De zorgvuldigheid eist eenvoudigweg een toets.

Dat is temeer van belang nu artikel 15c DR een geheel eigen toetsingskader introduceert. Nu verweerder dwingend is voorgeschreven dat hij behoort te toetsen, had ook om die reden het beroep gegrond moeten worden verklaard.

Grief 5

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Middelburg geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het geding dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en zelf in de zaak te voorzien;

danwel

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

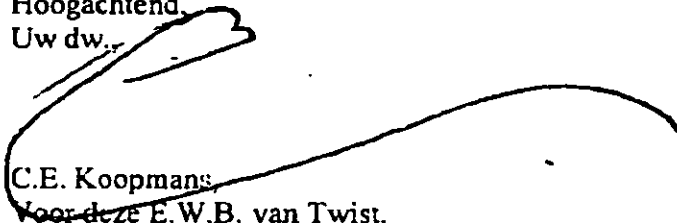
-5-

- het hoger beroep
- gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

Uw dw.

C.E. Koopmans,

Voor deze E.W.B. van Twist.